

уважаватъ родителитѣ си. Не даватъ внимание на думитѣ имъ за това, кое трѣбва да се прави и кое не трѣбва. Слушатъ думитѣ имъ за хубавото и лошото като нѣщо не интересно и не-потрѣбно.

Родителитѣ постоянно се оплакватъ, че децата имъ, макаръ и още малки, не ги слушатъ, че сж вироглави, развалени.

А кой пръвъ ги разваля? Кой пръвъ ги учи да не даватъ значение на вашитѣ думи?

— Вие сами, бащи и майки!

Въ библията се разказва, какъ Мойсей, преди още да бжде водачъ на еврейския народъ, пасѣлъ овци около планината Хоривъ. Тамъ той видѣлъ, че единъ храстъ гори и не изгаря. Споредъ библейското предание, Мойсей се заинтересувалъ, искалъ да разбере, какво гори. Той почналъ да се доближава до горящия храстъ и тогава изеднажъ чулъ гласъ:

— Снеми обувката отъ краката си, защото мѣстото, на което стоишъ е света земя!

Този библейски разказъ има дълбокъ смисълъ за хората и народитѣ отъ всички времена, когато тѣ започватъ нѣкоя голѣма и важна работа. Разказътъ казва:

— Не пристѣпвай никога къмъ една голѣма, света, чиста работа съ замърсени крака, съ нечисти рѣце. Къмъ сериозна и голѣма работа трѣбва да се пристѣпва съ нуждната сериозна подготовка.

Всѣко семейство, въ което растатъ деца, е живъ горящъ храстъ. А съ какви нечисти крака и рѣце, въ какво облѣкло ние пристѣпваме къмъ тоя храстъ? Както родителитѣ — бащата и майката — не обръщатъ внимание на своето облѣкло, кога сж вжщи, ходятъ обикновено по долни мръсни дрехи, тъй сж небрежни въ своитѣ разговори и дѣла, въ своитѣ взаимни отношения предъ децата. Да не говоримъ за грубостта и низостта на домашнитѣ кавги между родителитѣ въ присѣтствието на децата. Много пжти и бащата и майката, за да се нападнатъ единъ другъ, викатъ на децата си:

— Вижте, деца, какъвъ е баща ви!

— Гледайте я, вашата майка!

Вземете домашнитѣ, мирнитѣ разговори. Праздни приказки. Дребнави оплаквания. Глупави смѣтки, какъ да се спечели единъ левъ повече, какви басми да се купятъ или какъ да се извоюва нищожно нѣкакво повишение въ службата.

Сжщинска гжста блатна плесень, въ която синове и дъщери се кжпятъ въ продължение на 15—20 години! А следъ това старитѣ се чудятъ, защо младежъта не хвърчи като орлитѣ въ небесата, защо тѣхнитѣ деца сж безъ крила!

Позволете да попитамъ васъ, бащи и майки: орлови крила ли дадохте на децата си съ вашето възпитание? Или рѣзахте, скубахте до коренъ тия крила?

Когато децата подрастнатъ, станатъ юноши и девойки, започватъ се разговори за бждещия животъ и за работата на младежъта. Мечтаятъ кого, какъ и кжде да настанятъ: инженеръ,